

Vârșnicul Allan F. Packer
din Cei Șaptezeci

Cartea

Munca de întocmire a istoriei familiei și cea din templu trebuie să fie activități regulate ale preaslăvirii personale.

La vârsta de 12 ani, când eram cercetaș, am primit în dar un lucru pentru echipamentul meu de cercetaș pe care mi-l doream foarte mult. Era o toporișcă cu o husă de piele groasă! În următoarea excursie cu cortul, am ajuns la tabără noaptea, fiind uzi și înfrigurați din cauza zăpezii de pe drum. Nu mă puteam gândi decât la aprinderea unui foc mare de tabără. M-am apucat imediat de treabă și am tăiat în bucăți cu noua mea toporișcă un copac căzut la pământ. În timp ce tăiam, am fost nemulțumit deoarece toporișca nu tăia bine. În nemulțumirea mea, am tăiat mai tare. Dezamăgit, m-am întors în tabără cu doar câteva

lemne. La lumina focului pornit de altcineva, am descoperit care era problema. Nu dădusem la o parte husa din piele a toporiștii. Pot spune, totuși, că husa din piele groasă era făcută bucăți. Lecția învățată: Am fost distras de alte lucruri.

Când lucrăm pentru a obține exaltarea, trebuie să lucrăm asupra tuturor cerințelor și nu să ne concentrăm doar asupra uneia sau a două cerințe sau asupra altor lucruri neimportante. A căuta împărăția lui Dumnezeu aduce bucurie și fericire.¹ Trebuie să fim dispuși să ne *schimbăm* dacă este nevoie. Schimbările mici și dese sunt mai puțin dureroase și perturbatoare decât schimbările mari.

Nu cu mult timp în urmă, sora Packer și cu mine am călătorit în câteva țări străine. Ne-am pregătit pașapoartele și alte documente. Am făcut toate vaccinurile, examinările medicale și am obținut toate vizele și ștampilele. Când am sosit, documentele noastre au fost verificate și, când am îndeplinit toate cerințele, ni s-a permis să intrăm.

A fi demn pentru exaltare este ca și cum te-ai pregăti să intri într-o altă țară. Fiecare dintre noi trebuie să aibă propriul pașaport spiritual. Nu noi *stabilim* cerințele, dar, în mod individual, trebuie să le îndeplinim pe toate. Planul salvării conține toate doctrinele, legile, poruncile și rânduielile necesare pentru ca noi *toți* să fim demni pentru exaltare.² Apoi, „prin ispășirea lui [Isus] Hristos, *toți* oamenii pot fi salvați”³. Biserica ne ajută, dar nu poate face aceasta în locul nostru. A fi demn pentru exaltare este scopul vieții noastre.

Hristos și-a organizat Biserica pentru a ne ajuta. El a chemat 15 bărbați pe care noi îi susținem ca profeți, văzători și revelatori pentru a conduce Biserica și a-i învăța pe oameni. Prima Președinție⁴ și Cvorumul celor Doisprezece Apostoli⁵ au aceeași putere și autoritate⁶ ca și apostolul ales pentru a fi președintele Bisericii. Cei Șaptezeci sunt chemați să ajute.⁷ Nu conducătorii au stabilit cerințele pentru exaltare. Dumnezeu a făcut-o. Acești conducători sunt chemați să propovăduiască, să explice, să îndemne și chiar să *avertizeze* pentru ca noi să nu ne abatem de la drum.⁸

În manualul Bisericii se explică: „Pentru a-și îndeplini scopul de a ajuta indivizi și familii să fie demni de exaltare, Biserica se concentrează asupra responsabilităților desemnate de divinitate. Acestea includ ajutarea membrilor să trăiască în acord cu Evanghelia lui Isus Hristos, adunarea lui Israel prin intermediul muncii misionare,

îngrijirea celor săraci și nevoiași și posibilitatea salvării celor decedați prin construirea de temple și înfăptuirea rânduielilor în numele lor”⁹. Aceste patru puncte centrale și celelalte legi, porunci și rânduieli sunt obligatorii, nu opționale. Prin intermediul ispășirii lui Isus Hristos și făcând toate aceste lucruri, noi obținem toate ștampilele necesare pentru ca pașapoartele noastre spirituale să fie complete.

În timpul acestei conferințe, suntem învățați despre schimbările care ne vor ajuta să fim mai bine pregătiți.

Familia are un rol central în planul salvării și probabil de aceea este numit și „marele plan al fericirii”¹⁰. Președintele Boyd K. Packer a spus: „Scopul tuturor activităților din cadrul Bisericii este ca soțul și soția împreună cu copiii lor să poată fi fericiți în căminul lor”¹¹.

Președintele Spencer W. Kimball a spus: „Succesul nostru, individual și ca Biserică, va fi în mare parte determinat de credința cu care ne străduim, noi și familia noastră, să trăim potrivit Evangheliei”¹². Munca în templu și de întocmire a istoriei familiei fac parte din a trăi conform Evangheliei împreună cu familia. Acestea trebuie să fie mai mult activități ale familiei decât ale Bisericii.

Prima Președinție și Cvorumul celor Doisprezece ne-au adus din nou în atenție importanța muncii în templu

și de întocmire a istoriei familiei.¹³ Răspunsul dumneavoastră la această atenționare vă va mări bucuria și fericirea personală și ca familie.

În Doctrină și legăminte citim: „Iată, ziua măreață a Domnului este aproape... De aceea, noi, ca Biserică și ca oameni, și ca sfinți din zilele din urmă, să-I oferim Domnului o ofrandă în dreptate; și să prezentăm în templul Său sfânt... o carte conținând înregistrările pentru morți, care vor fi în întregime demne de acceptare”¹⁴.

Această „carte” va fi realizată folosind înregistrările din baza de date a site-ului Bisericii FamilyTree.

Eu verific și adaug înregistrări la această bază de date deoarece vreau ca numele tuturor celor pe care îi iubesc să fie în această carte. Dumneavoastră nu?

În secțiunea 128 din Doctrină și legăminte citim: „Pentru că, fără [strămoșii noștri] nu putem deveni desăvârșiți; nici ei și nici noi nu putem deveni perfecți”¹⁵.

Istoria familiei înseamnă mai mult decât genealogie, reguli, nume, date și locuri. Înseamnă mai mult decât concentrarea atenției asupra trecutului. Istoria familiei include, de asemenea, prezentul, pe măsură ce ne creăm propria istorie. Include viitorul, pe măsură ce îl modelăm prin

intermediul descendenților noștri. De exemplu, o tânără mamă, care împărtășește povestirile și fotografiile ei de familie copiilor ei, face munca de întocmire a istoriei familiei.

Asemenea luării din împărtășanie, participării la adunări, citirii din scripturi și rostirii rugăciunilor personale, munca de întocmire a istoriei familiei și cea din templu trebuie să fie activități regulate ale preaslăvirii personale. Răspunsul tinerilor noștri și al altora la invitațiile profesilor a fost plin de inspirație și dovedește că această muncă *poate și trebuie* să fie făcută de *toți* membrii de *toate* vârstele.

Așa cum a explicat vârstnicul Quentin L. Cook: „Avem [acum] doctrina, templele și tehnica”¹⁶. Munca este mult mai ușor de făcut acum și este limitată doar de numărul de membri care fac din aceasta o prioritate. Munca încă necesită timp și sacrificiu, dar cu *toții* o putem face, chiar relativ ușor față de acum câțiva ani.

Pentru a ajuta membrii, Biserica a adunat înregistrări și a oferit instrumente pentru ca mare parte din muncă să poată fi făcută din propriile locuințe sau din clădirile propriilor episcopii și din templu. Majoritatea obstacolelor au fost îndepărtate. *Indiferent* de ceea ce credeți în trecut despre munca de întocmire a istoriei familiei, lucrurile sunt diferite acum!

Totuși, există un obstacol pe care Biserica nu îl poate îndepărta. Este ezitarea persoanelor de a face această muncă. Este nevoie doar de o decizie și un pic de efort. Nu necesită mult timp. Doar un pic de timp alocat în mod constant vă va face să simțiți bucurie atunci când faceți această muncă. Luați decizia de a face un pas, de a învăța și de a-i ruga pe alții să vă ajute. Vă vor ajuta! Numele pe care le găsiți și le duceți la templu vor deveni înregistrări ale „[cărții]”¹⁷.

Deși participarea membrilor a crescut mult, constatăm că relativ puțini membri ai Bisericii sunt implicați în mod constant în a găsi și a face rânduilele în templu pentru familia lor.¹⁸ *Această situație cere o schimbare a priorităților noastre.* Nu vă opuneți schimbării, îmbrățișați-o! Schimbarea este o parte a marelui plan al fericirii.

Această muncă trebuie să fie făcută, nu pentru beneficiul Bisericii, ci pentru cel al morților noștri și al nostru. Noi și strămoșii noștri decedați avem nevoie de ștampilele din pașaportul nostru spiritual.

„[Legătura] sudată”¹⁹ a familiilor noastre din mai multe generații se poate face doar în temple prin intermediul rânduilelor de pecetuire. Pașii sunt simpli. *Găsiți un nume și duceți-l la templu.* În timp, veți putea să-i ajutați pe alții să facă la fel.

Cu câteva excepții, toată lumea – *chiar toată lumea* – poate face aceasta.

Această muncă este însoțită de binecuvântări concrete. Mulți părinți și conducători sunt îngrijorați de condițiile existente în lume și de impac-tul pe care îl au asupra familiilor și tinerilor.

Vârstnicul David A. Bednar ne-a promis: „Îi invit pe tinerii Bisericii să învețe și să trăiască experiența oferită de spiritul lui Ilie... Vă promit că veți fi protejați împotriva influenței tot mai intense a dușmanului. Pe măsură ce participați la această lucrare sfântă și o îndrăgiți, veți fi protejați în tinerețea voastră și pe tot parcursul vieții voastre”²⁰.

Dragi frați și surori, a sosit timpul pentru a scoate husele de pe toporiș-tile noastre și de a ne apuca de treabă. Nu trebuie să ne sacrificăm exalta-re sau pe cea a familiilor noastre din cauza unor lucruri mai puțin importante.

Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu care trebuie să fie făcută atât de membri, cât și de cei care nu sunt membri, de tineri și bătrâni, de bărbați și femei.

Închei, citând prima strofă a imnu-lui numărul 324, schimbând doar un cuvânt:

*Înălțați-vă [sfinți] ai lui Dumnezeu!
Victorioși ați fost mereu!
Cu toată inima și sufletul veniți
Pe Regele Regilor să-l slujiți.²¹*

Isus Hristos este Regele! Depun mărturie despre El, în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vezi 2 Nefi 2:22–25; 9:18; Mosia 2:41.
2. Vezi Ghid pentru scripturi, „Planul salvării”, scriptures.lds.org.
3. Articolele de credință 1:3.
4. Vezi Doctrină și legăminte 107:22.
5. Vezi Doctrină și legăminte 107:23.
6. Vezi Doctrină și legăminte 107:24.
7. Vezi Doctrină și legăminte 107:25–26.
8. Vezi Ghid pentru scripturi, „Prima președinție”, „Apostol”, „Șaptezeci”; scriptures.lds.org.
9. *Manualul 2: Administrarea Bisericii* (2010), 2.2.
10. Alma 42:8.
11. Boyd K. Packer, „Mărturia”, *Liahona*, mai 2014, p. 95.
12. Spencer W. Kimball, „Living the Gospel

- in the Home”, *Ensign*, mai 1978, p. 101.
13. Vezi Thomas S. Monson, „Să grăbim lucrarea”, *Mesajul Primei Președinții*, iunie 2014, p. 1–2; Henry B. Eyring, „Promisiunea pe care o avem atunci când ne întoarcem inimile către strămoșii noștri”, *Mesajul Primei Președinții*, iulie 2014, p. 1–2; Russell M. Nelson, „It All Starts with Love” (prezentare video), lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/it-all-starts-with-love; Russell M. Nelson, „Adding ‘Family’ to Family History Work” (prezentare video), lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/adding-family-to-family-history-work; Russell M. Nelson, „Generații legate în dragoste”, *Liahona*, mai 2010, p. 91–94; Richard G. Scott, „Bucuria de a-i mântui pe cei morți”, *Liahona*, nov. 2012, p. 93–95; Quentin L. Cook, „Rădăcini și ramuri”, *Liahona*, mai 2014, p. 44–48; David A. Bednar, „Inimile copiilor se vor întoarce”, *Liahona*, nov. 2011, p. 24–27; Neil L. Andersen, „A Classroom of Faith, Hope, and Charity” (cuvântare adresată învățătorilor de religie din cadrul SEB), lds.org/broadcasts; Neil L. Andersen, „Find Our Cousins!” (cuvântare adresată în cadrul conferinței Roots Tech 2014 Family History, 8 feb. 2014), lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/find-our-cousins.
14. Doctrină și legăminte 128:24.
15. Doctrină și legăminte 128:18.
16. Quentin L. Cook, *Liahona*, mai 2014, p. 47.
17. Doctrină și legăminte 128:24.
18. Vezi Quentin L. Cook, *Liahona*, mai 2014, p. 47.
19. Doctrină și legăminte 128:18.
20. David A. Bednar, „Inimile copiilor se vor întoarce”, *Liahona*, nov. 2011, p. 26, 27.
21. „Rise Up, O Men of God”, *Hymns*, nr. 324.

